

Március 28.

Szent Prizkuszt és társai vértanúk

Sajnos ezen szent vértanúknak élettörténetéhez nem találtam forrást. Akinek rendelkezésére áll, kérem juttassa el hozzám.

Így csak az igényesen elkészített kártya áll rendelkezésünkre, hogy őket ünnepelhessük.

Március 29.

Szent Augusztus szűz, vértanú

Szűz és vértanú. Hite miatt gyilkolta meg istentelen apja. Trevizo védőszentje.

Március 30.

Szent Kerény vértanú

Szent Kerényt az Isten csodálatosan vezérelte a keresztény vallás ismeretére. Kerény pogány férfi volt, Hadrián császár római hadseregében ezredesi rendfokozatban szolgált. Hadrián császár Szent Sándor Pápa elfogatásával bízta meg. Kerénynek volt egy Balbina nevű, szép külsejű lánya, akit a nyakán lévő, igen torz kelevény csúfított el annyira, hogy Kerény nem tudta őt férjhez adni. Kerény hallotta, hogy Szent Sándor pápa sok csodadolgót művelt, elpanaszolta hát neki a leányát elcsúfító kelevényt és kérte, tegyen vele csodát. Szent Sándor Pápa Kerénynek megígérte, hogy meggyógyítja leányát, ha a siker esetére megfogadja, hogy hisz Jézus Krisztusban és fölveszi a szent keresztséget. A lányáért aggódó apa, Kerény, megígérte és lányát a pápához vitte. Sándor Balbina nyakát a bilincseivel megérintette, és azonnal megmentette a lányt a kelevénytől. Kerény egész háza népével együtt megtért, és a pápa által megkereszteltetett.

Aurelián bíró az eseményről értesülve maga elé hozatta Kerényt és gyalázattal vádolta. Kerény kitartott hitében: „Én kereszténnyé lettem, akár megölsz, akár megbotoztatsz, akár szétvágatsz, mássá nem leszek. Mert valamennyi bebörtönzöttet a keresztség föl vételére segítettem. Szent Sándor pápát és Hermes főrendű férfiút kértem, meneküljenek, s még sem tették, hanem a tömlöcben maradtak, mondván: »Ha vétkeinkért meg kellett volna halnunk, mennyivel inkább föl kell életünket áldoznunk Jézus nevéért?« Tégy tehát velem, ami tetszik; egyre kérlek, mentsd meg lelkedet.”

Erre Aurelián a bátor hitvallónak kivágatta nyelvét, elmetszette kezeit és lábait, a megcsönkített testét a lovak által meghurcoltatta, végül lefejeztette.

A szent vértanú ereklyéit III. Gergely pápa Adalbert és Okár bajor grófoknak ajándékozta az általuk alapított Tegernségi híres bencés apátság számára. Tiszteletére több templom épült, különösen sok a Németalföldön, ahol őt a kártékony kelevények és daganatok ellen segítségül hívják.

† Úr Isten, Örökös Király, kinek tiszteletéért Szent Kerény dicső vértanú oly hőiesen küzdött, add nekünk, hogy kik dicső szenvedésének emlékét hálásan ünnepeljük, az ő érdemei és esedezése tekintetéből félelmed és szereteted oltalma alatt, állhatatosan küzdjünk szent Neved dicsőségéért, s a bűn veszélyes fekélyeitől megmentve dicsőségedbe fölvetessünk. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Ámen.

Március 31.

Szent Guidó hitvalló, pompozai apát

Szent Guidó, damiáni Szent Péter kortársa, Ravenna közelében, Kazemárban született 970-ben. Apja, Albert és anyja, Maróczia jeles tanítók segítségével taníttatta gyermekét. Guidó az egyházi pályához érzett hajlamot, apja azonban, mint családfönntartót házasságra szólította fel. Guidó egy hasonlattal felelt apjának, amellyel választásra készítette. „Két ara törekszik megnyerni szívemet. Az egyik szép, nemes, erényes, bölcs, noha gazdagnak hirdeti magát, mégis szegény, büszke és állhatatlan. Egyszer nyájas és szíves irántam, máskor egyszerre hátat fordít nekem, durcás és zsémbeskedő, szeszélyes. A másik nem oly kellemes és nemes, és nem becsülik annyira, de végtelen kincsel bír, a büszkeséget és változékonyságot nem is ismeri, de mindig csendes és alázatos, vidám, kegyes és nyájas, és már eddig is anélkül, hogy megérdemeltem volna kegyessége és szeretete kincseivel halmozott el. E kettő közti választást, mint engedelmes fiú, jó atyámra bízom.”

A fia boldogságát kívánó apa a szelíd arára szavazott. Nemsokára meghallotta, hogy fia a világi és egyházi pályát értette a példában a két ara alatt.

Guidó Rómába utazott és fölvette a kisebb rendet. Jeruzsálembé kívánt zarándokolni, hogy Jézus Krisztus szenvedése helyein szolgálhasson mennyei jegyesének. Felsőbb intésre azonban visszatért Ravennába, ahol egy Martinus nevű remete vezetésére bízta magát a keresztény tökéletességre való útmutatásban. Olyan buzgó tanítványnak mutatkozott, hogy három évi előkészítés után a híres pompozai bencés kolostorba nyert felvételt.

Guidó szelídsége, állhatatossága, az imádságban és elmélkedésbeli buzgalma, teste sanyargatása, önmegtagadása által annyira kitűnt, hogy szerzetestársainak példájává vált. Néhány év után megválasztották apátnak. Bölcs és atyai irányítása alatt ragyogó példája nyomán a testvéri egyetértés, szerénység és minden szerzetesi erény a társainak legfőbb vágya lett. Igen sokan választották hatására a szerzetesi életet és tették le a fogadalmat. Így Guidó atyja és testvérei is. Guidó bokros foglalatosságai miatt szigorú életet élt, amelytől nem tért el

soha. Minden idejét a vallási gyakorlatok, elmélkedés és a földi dolgok intézése között osztotta fel. Mindenkiel nyájas volt és vidám, a szegények és ügyefogyottak iránt irgalmas. Szerzetestársai lelki üdvét a szívéen viselte, mindent elkövetett, hogy ennek építésére az akkortájt szent élete és tudományossága miatt híres Damiani Pétert megnyerhesse kolostorának.

48 éven át igazgatta a pomózi kolostort, amikor 1046-ban visszavonult, hogy halálára jól fölkészülhessen. Ereklýeit III. Henrik császár Speierbe vitette.

† Úr Isten, dicsőült hitvallóid koronája, hallgass meg minket, kik hű szolgád, Szent Guidó apát megdicsőíttetésén örvendezünk, hogy érdemei és esedezése miatt megengesztelődve, minden bűneinket megbocsássad. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Ámen.

Április 1.

Szent Húgó püspök

Franciaországban született Chatenau- Neuf városában 1053-ban. Ekkor kezdett az egyház kikerülni az itáliai kismemesek játékszerként használatából és kezdett irányító, rendező hatalom lenni a nemzetek életében. VII. Gergely pápa ekkor szállt síkra az Egyház jogaiért, gondja volt arra, hogy a jogok gyakorlása jó kezekbe kerüljön. Ő szentelte püspökké a 27 éves Húgót.

A katonacsaládból származó, csendes életű fiatal pap megérett arra, hogy vezető szerepet töltsön be Isten országában. Mindjárt a papszentelése után a franciaországi pápai követ látta hasznát nagy buzgóságának, amikor a papság életét a pápai törekvéshez kívánta igazítani. Húgó az elveket a legnagyobb határozottsággal képviselte, de szerénységével, alázatosságával és szeretetével mindenkit meg tudott nyerni. Nem véletlen, hogy a grenoblei egyházmegye püspöki címét is elnyerte az egész papság támogatása mellett. Ő azonban úgy érezte, nem vállalhatja ennyi lélek vezetését, mikor magának is vannak nehézségei. Az Úristenhez húzta a szíve, de voltak akarata ellenére istenkáromló gondolatai a lelkében. Az Úr azonban megengedte, hogy egész életében viselje ezt a megpróbáltatást. A pápai követ biztatására mégis elment Rómába, ahol VII. Gergely pápa megnyugtatta aggódó lelkét és püspökké szentelte.

A legfáradhatatlanabb és legelszántabb akkor volt, amikor a rábízott lelkeket kellett megmentenie. Püspöksége elején az egyházmegyében szomorúságra talált. A papság jó része vesztegetéssel került hivatalába és hivatalát a meggazdagodás útjának tekintette. Mindent elharácsolnak maguknak és a püspöki vagyont is elköltötték. Így Húgó egy ideig a legnagyobb szegénységben élt. Imádságai, virrasztása, böjtjei megsokszorozták erejét. Nem fáradt el az egyházmegye látogatásában és az evangélium hirdetésében. Ha kellett, kemény szóval, ha kellett szelídséggel, könyörgéssel, rábeszéléssel szólt papjaihoz. Mikor észrevette, hogy jó pásztori buzgóságára gyűlölet és megátalkodottság a válasz, kétévi működés után magát okolva a sikertelenségért, visszavonult egy bencés kolostorba. A pápa parancsára azonban visszatért püspöki munkájához.

Nemsokára segítői is akadtak. Szent Brunó járult elé hat társával és egy szerzetesrend alapításához kértek engedélyt. A püspök maga öltöztette be Chartreuse-ben (karthauziak) a rend első tagjait, sőt ő maga is belépett a rendbe, innen merített erőt, hogy püspöki munkájával kapcsolatos harcait megvívja.

Fő gondja a rábízott nyáj megmentése volt. Gyakran állt ki eléjük és tanította őket. Beszédei egyszerűek voltak, felrázták a tespedő lelkiismeretet, a kemény szívűekhez is utat találtak. Csitította a veszekedőket, békítette a haragosokat. „Boldogok a békességesek, mert Isten fiainak hivatnak.”- vallotta. Amikor a püspöki javadalmakat rendbe hozta, a befolyó jövedelmek, ajándékok ellenére rendkívül szerény életet élt. A javakat a szegények gondozására fordította. Fáradhatatlan munkával, türelemmel dolgozott, bár gyakran gyötörte fej- és gyomorfájás. Saját szenvedései mélyebbé tették együttérzését a szenvedőkkel. Krisztus szenvedéséből merítette erejét.

80 éves korában II. Ince pápa a súlyosbodó betegsége miatt felmenti püspöki feladatai alól. A néhány hónap alatt, míg élt még, többen keresték fel őt áldásért. Egy gazdag úr is, aki alattvalóit igazságtalanul kizsarolta. Húgó megfedte őt és arra készítette, hogy megtérjen és az elnyomottak számára visszaadja, amit kizsarolt tőlük.

Egy lázas éjszakán háromszor rebegette el a Miatyánk-ot, miután megtért teremtőjéhez 80 éves korában 1132. április elsején.

II. Ince pápa két év múlva avatta szentté.

† Örök Isten, szerzője minden jónak: engedd, hogy legyőzhessünk minden gonoszt.

Április 2.

Paulai Szent Ferenc hitvalló

Három zarándok tart Róma felé. Öregedő házaspár és egy serdülő fiú. A fiú az imádság gyermeke; Assiszi Szent Ferenc közbenjárására késő öregségükben kapták Istentől. Hálából Ferencnek kereszteltették. A kalábriai Paulából valók. Igénytelen szegénységből jönnek. A fiún nemrégén még a franciskánusok kámzsája volt. Fogadalmukat teljesítették az öregek, mikor egy évre beadták a kolostorba. Ott hallott Rómáról s most csodaváró gyerekszemmel lesi, föltűnnek-e már az örök város kupolái. Egyelőre csak egy díszes utazótársaság jön velük szembe. A szolganépségen is feszül a selyem és bársony, csillog az arany, ezüst: egy kardinális kíséző népéhez ez való. A kardinális a reneszánszkor egyházfejedelme; övé ez a fény és csillogás. A fiú ámulva nézi a soha nem látott pompát. Megérzi a mögötte levő szent méltóságot is. De nem hiába viseli az assiszi szent nevét: a méltóságot ilyen külső csillogás nélkül is el tudja ismerni. S lelkében képek rajzolódnak az Üdvözítőről, aki gyalogszerrel, porosan vándorolt Palesztina napos, köves útjain, egyszerű két-kézmunkás apostolok kíséretében. S a legnagyobb hatalom és méltóság járt benne itt a földön. Egyszer csak ott áll a fiú a nagy úr előtt s elmondja neki az ellentéteken megdőbbsent lelkének érzéseit. Látszik rajta, hogy nem csintalankodó, utcagyerek, hanem valaki, akit tizenkét éves létére is megigézett a Názáreti. Rajta jár minden gondolata, neki szól szívének minden lelkesedése. Kissé szigorú ez az ifjú cenzor, de azért kedves. Mosolyogva válaszol neki a kardinális: «Kis fiam, gonosz a világ! Csak ilyen pompában ismeri el az egyház hatalmát»). S mennek tovább. Mindegyik a maga útján; a Paulából való kis Ferenc az alkotás vágyától égő, napról-napra épülő Rómába. Mindenki azon buzgólkodik, hogy a népek királynőjét, az Egyházat hódító szépségűvé varázsolja. Hogy a kincs honnan jön; hogy egyre súlyosodnak a gravámenek az Alpokon túl; hogy készül a végzetes idő, a 16. század újtóinak ideje, mikor nem akarják elismerni, hogy ez a bíboros, nagyúri egyház azonos a régivel, a krisztusival — ki veszi ezt észre? A paulai kis zarándok lelkében ütköznek a nagy ellentétek. Mégis meglátja a reneszánsz kori Egyház arcán a krisztusi vonásokat. Annak hatalmát és

szentségét, aki saru és bot nélkül küldte prédikálni a tizenkettőt, aki kiüresítette magát s engedelmes volt a kereszthalálig, s aki Péternek mondta a szót: Te kőszál vagy s erre a kőszálra építem anyaszentegyházamat. Mert meglátta, azért kézcsókoló alázattal, készséges tüzes szeretettel van most és mindig ezzel a bíborban bemutatkozó Egyházzal szemben is. De stílust tanulni Assziszibe jár; s hogy milyen útmutatást vett ott, azt későbbi élete mutatja.

A zarándoklat befejeztével a szüleivel együtt visszatért Paulába, de ez az egyszerű, igénytelen életmód is kevés volt istenkereső szívének. Szülei engedélyével 15 éves korában remeteségbe vonult a város közelében. Később egy tengerparti barlangban húzódik meg, ahol párnája egy kemény szikla, étele amit össze tud szedni, vadgyümölcsök, gyökerek, ruhája durva szőrcsuha. Régi formák ezek az istenkereső léleknek, de Ferenc istenkereső lelke számára új bensőséggel telnek meg. A kemény formák mögött mély és tüzes imádságos élet rejtőzik. 19 éves, amikor, követni kezdik őt, elsőként ketten csatlakoznak hozzá, majd többen is. Az istenkeresés hozza össze őket. Sokaknak kellett a vigasztalás, a segítség, a vezetés, hiszen nehezen botorkáltak az örök haza felé.

1452-ben a kokencai püspöktől engedélyt kapnak templom és kolostor építésére. Maguk hordják a köveket, ácsolják a gerendákat, gyorsan épül a kis kápolna. Nagyon kicsinek ígérkezik, de nagyobbra nem mernek vállalkozni, amíg Ferencet egy ismeretlen franciskánus barát fel nem keresi, és nem biztatja. Akkor lebontják a megkezdett falakat és átszabják a tervet. Jött a környék népe, hordta az anyagot, kétkezi munkával segítették a munkát, istenszerető szívüket kitárták. Szent Ferenc dolgozik, irányít, de lelke Istenben nyugszik meg, rajta feszültség, izgalom nem látszik. A betegek is megérkeztek az építkezést megnézni. Ferenc látta, hogy tehetetlenek, nem állhatnak a dolgozó emberek közé, mégis köveket ad a kezükbe, feladatokat bíz rájuk, biztatja őket, és a betegek gyógyulni kezdenek. Ezzel az odaadással, hittel és szeretettel a kolostor is felépült és IV. Sixtus pápa 1474-ben megerősítette a Szent Ferencről készített szerzetesi szabályokat. Elsőként Szent Ferenc Remetái rend, majd VI. Sándor pápa beleegyezésével Legkisebb Testvérek Rendje (minimiták) lett a rend neve, jelezve, hogy Ferenc és fiai nem a kényelmet és a méltóságot keresik, hanem a legutolsók szeretnének lenni. Fogadalomnak a szegénység, tisztaság és engedmesség mellé a szigorú böjtölést is hozzáveszik. A rend a betegeket ápolta, a szegényeket és rászorulókat tanította, gondozta és vigasztalta. Ferenc a böjtölésben, szeretetben, munkában élen járt. Maga foltozta a szerzetesek ruháit, takarított, keveset aludt, napjában csak egyszer evett, akkor is csak kenyeret. Önmagát nem kímélte, de vigyázott társaira, nem vigyék túlzásba az önmegtágadást. Ellenségei mégis bevádolták a pápa előtt, hogy képmutató,

szigorú életvitelét megkövetelve tönkreteszi szerzeteseit. A kiküldött vizitátort azonban lenyűgözi Ferenc alázatossága, jámborsága.

Ferenc az Úr segítségével sok beteget gyógyított meg, sőt halottat támasztott fel. A kapzsi Ferdinánd, Nápoly királya nagyobb pénzüsszeget küldött neki, amit nem fogadott el, kérve a királyt, ossza ki azok között, akiktől kizsarolta. Amikor a király nagy haraggal rá akart támadni, Ferenc a pénzre mutatott, melyből vér kezdett folyni. A csodák híre eljutott Franciaországba is. XI. Lajos király nagy betegen feküdt, orvosai gyógyíthatatlannak ítélték. Kérte hát Ferencet, hogy gyógyítsa meg őt, hogy földi életét élhesse még. Ferenc a többszöri sürgetésre és ajándékok ígéretére sem ment el a királyhoz, míg a pápa utasítására végül meglátogatta. A királlyal elfogadtatta, nincs más mód, mint meghajolni a Teremtő akarata előtt és felkészülni a halálra. Karjaiban hunyt el a király az Úr akaratában megnyugodva. XI. Lajos utódai rendszeresen kikérték tanácsát, tiszteletben tartották őt, Ferenc élete végét Franciaországban töltötte. Halála előtti utolsó példája fiai előtt, hogy Nagycsütörtök napján magához vette az utolsó útravalót, kötelet akasztott nyakába, azon vezettette be magát a templomba. Meggyónt, megáldozott és visszatért cellájába. Nagypénteken, 1507-ben halt meg, 91 éves korában.

Testét a plessisi templomban temették el, ahol épségben maradt meg, azonban a vallásháborúk idején a kálvinisták kihurcolták sírjából és elégették. X. Leó pápa 1519-ben avatta szentté.

† Uram, csak alázatosságban és szeretetben add keresnünk a nagyságot. Ó, a mi legfőbb nagyságunk – temagad vagy!

Április 3.

Szent Richárd püspök

Püspök Angliában. Pap szeretett volna lenni és élt-halt a tanulmányokért. De bátyja kedvéért abbahagyta tanulmányait és segített rendbe hozni a gazdaságát. A hálás bátyja nagylelkű vagyon ajánlatát és a fényes házasság kilátását visszautasította, visszatért tanulmányaihoz. Szent Edmund püspök titkára lett, számkivetésében hű kísérője, majd Chichester püspöke lett a király ellenszenve ellenére, aki ezért számkivetésbe küldte. Richárd számkivetésben is, szegényen is felvirágoztatta egyházmegyéjét.

† Szentlélek, tisztítsd meg szívemet az önhaszon kereséstől, ezen féregtől, mely a szeretet munkáit elemészt.